

วลัยพร ศรีเสวก. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
เกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ. อาจารย์สุรพันธ์ อ้นประดิษฐ์

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำแนกตามเพศ ชั้นปี ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และเจตคติในการบริโภคอาหารจานด่วน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 368 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เจตคติต่อการบริโภคอาหารจานด่วน และพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบที แบบอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way analysis of variance)

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4
3. นักศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนแตกต่างกันดังต่อไปนี้
  - 3.1 นักศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนไม่แตกต่างกัน
  - 3.2 นักศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
  - 3.3 นักศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
  - 3.4 นักศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาที่มีเจตคติต่อการบริโภคอาหารจานด่วนต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05